Jan-Erik Till.

De får gymnasisterna att brinn

Historieun med k

Jan-Erik Till planerade inte ursprungligen att bli lärare. Det var sista yrket på önskelistan. Hans pappa var lärare och Till hade inte tänkt följa i hans fotspår.

– Men jag har nog trivts bra trots allt.

Sture Lindholm berättar att han hade hunnit börja tvivla på läraryrket under sin studietid. Men när han jobbade ett år som lärare vid Karis-Billnäs Gymnasium ändrade han åsikt.

– Då fick jag reda på hur jävligt roligt det är att vara lärare.

Till och Lindholm har båda belönats med pris för goda lärarinsatser. De har en speciell förmåga att väcka intresse för ämnet hos eleverna.

En annan gemensam nämnare är att båda två tidigare drömt om att arbeta som journalister.

– Jag hade en fånig fantasi om att bli journalist, berättar Lindholm.

– Jag tänkte på att jobba för tidningen Syd-Österbotten. Det är kanske bra att jag inte gjorde det, eftersom jag behöver en vecka för att skriva en juttu, tillägger Till skämtsamt.

Ändå är både Lindholm och Till nöjda med läraryrket. Lindholm har jobbat vid Ekenäs Gymnasium sedan 1992. Till har i sin tur jobbat som lärare sedan 1986 och börjar nu på sitt 25:e lärarår. Karriären inleddes i Virkby var han jobbade i fyra år innan han fick tjänst i Karis.

Förändringar

Hela tiden introduceras nya datorsystem som borde underlätta livet för lärare. Men byråkrati kräver mycket tid och i värsta fall kan papperskriget nagga undervisningen i kanterna.

– Det är för mycket byråkrati ibland, vi hinner inte lära och fostra tillräckligt, säger Till.

– Ja, de nya datorregistren gör att allt tar dubbelt längre, förklarar Lindholm.

Det är inte bara den dagliga undervisningen som ändrat form utan hela läsåret har påverkats. Den nya ämnesrealen kräver långsiktig planering för att schemat ska fungera. Det här betyder att spontana tillställningar inte får utrymme som förut.

– Läsåret har blivit mycket mera styrt, improvisation är inte dagens melodi, påpekar Till.

Både Lindholm och Till inser att planeringen behövs för att klara av ämnesrealen. Trots att de ställde sig tveksamma till den nya realen när den infördes har den fört med sig mycket gott.

– Summa summarum är ämnesrealen bra. Den har höjt statusen för våra ämnen, säger Lindholm.

Allmänbildning

Risken med ämnesrealen är att gymnasister inriktar sig genast från början och skippar extra kurser i ämnen som de inte skriver i studentexamen. Till bekymras av den här situationen och påpekar.

> Dagens gymnasister är krävande och målmedvetna.
> Sture Lindholm

– Risken är då att allmänbildningen får stryk.

Han konstaterar också att det är synd att gymnasister stämplas som antingen humanister eller naturvetare. Att känna till det förflutna och veta hur samhället fungerar är viktigt för alla.

– Inställningen har blivit onödigt nyttobaserad då folk bara studerar det som de ska skriva.

Därmed blir de första obligatoriska kurserna allt viktigare för att locka nya gymnasister till studier i historia. Lindholm förklarar att ungdomarna brukar vara intresserade innan de har fattat beslut om vilka ämnen de vill skriva.

– Det är under de första kurserna som man ska övertala dem att fortsätta. Vi sysslar med något som vi själva tycker att är intressant och det gäller att förmedla det, säger han.

Till instämmer och tillägger att man inte får glömma att visa respekt.